

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum indulgentia valeat ei qui facit? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ad accidentalia aliqua præmia, sicut est dimissio pena vel aliquid huiusmodi.

Ad secundum dicendum, quod opus proprium potest quis applicare per intentionem cuiuscumque voluerit, & ideo potest pro quocumque vult, satisfacere: sed indulgentia non potest applicari ad aliquem, nisi ex intentione eius qui dat indulgentiam: & ideo cum ipse applicet ad facientem vel dantem hoc aut illud, ille non potest qui hoc facit, ad alterum hanc intentionem transferre. Si tamen sic fieret indulgentia, ille qui facit, vel pro quo hoc fit, habeat tantam indulgentiam, valeret ei pro quo fit: nec tamen ille qui facit hoc opus, daret alteri indulgentiam, sed ille qui indulgentiam sub tali forma facit.

ARTIC. IV.

Vtrum indulgentia valeat ei qui facit?

107

*sup. q. 22.
ar. 4. in
arg. Sed
contra.
¶ ut ibid.
d. c. in est.*

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod indulgentia non valeat ei qui facit. Quia facere indulgentiam est iurisdictionis: sed nullus in seipsum potest exercere ea, quæ sunt iurisdictionis, sicut nullus potest se excommunicare. Ergo nullus potest indulgentiam a se factam particeps esse.

¶ 2 Præterea, secundum hoc ille qui facit indulgentiam, posset pro aliquo modico facto sibi penam remittere omnium peccatorum: & ita impunè peccaret, quod videtur absurdum.

¶ 3 Præterea, eiusdem potestatis est facere indulgentias, & excommunicare. Sed aliquis non potest excommunicare seipsum. Ergo nec indulgentiam quam facit, particeps esse potest.

SED contra est, quod tunc esset ipse peioris conditionis, quam alij, si ipse non posset uti thesauro Ecclesie quem alij dispensat.

RESPONDEO dicendum, quod indulgentia debet ex aliqua causa dari ad hoc, quod aliquis per indulgentiam ad actum aliquem prouocetur, qui in utilitatem Ecclesie, & in honorem Dei vergat. Præterea autem, cui cura utilitatis Ecclesie & honoris diuini promouendi

pagandi est commissa; non habet causam, vt seipsum ad hoc prouocet: & ideo non potest facere indulgentiam sibi tantum, sed potest vti indulgentia, quam pro alijs facit; quia alijs subest causa faciendi.

Ad primum ergo dicendum, quod actus iurisdictionis non potest aliquis in seipsum exercere: sed eis que auctoritate iurisdictionis dantur alijs, potest etiam prelatus vti, tam in temporalibus quam in spiritualibus. Sicut etiam sacerdos sibi eucharistiam accipit, quam alijs dat*. Et ita etiam Episcopus potest accipere sibi suffragia ecclesie que alijs dispensat, quorum effectus immediatus est remissio pœnæ per indulgentias, & non actus iurisdictionis. *in 3. p. q. 82.*

Ad secundum patet solutio ex dictis*.

Ad tertium dicendum, quod excommunicatio profertur per modum sententiæ, quam nullus in seipsum ferre potest, eo quod in iudicio non potest idem esse iudex & reus. Indulgentia autem non per modum sententiæ datur, sed per modum dispensationis cuiusdam, quam homo potest facere ad seipsum. *in corp. art. sup. q. 22 ar. 4.*

QVÆST. XXVIII.

De solemnibus ritibus pœnitentiæ, in tres articulos diuisa.

Consequenter considerandum est de solemnibus ritibus pœnitentiæ.

¶ Circa quod tria quaruntur.

¶ Primo, vtrum aliqua pœnitentia possit publicari vel solemnizari?

¶ Secundo, vtrum solemnibus pœnitentiis possit iterari?

¶ Tertio, vtrum publica pœnitentia imponenda sit mulieribus?

ARTIC. I.

108

Vtrum aliqua pœnitentia debeat publicari vel solemnizari?

Tho. in 4. d. 14. q. 1.

ar. 5. q. 1.

et seq.

** q. 11.*

ar. 1.

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod non debeat aliqua pœnitentia publicari vel solemnizari. Quia non licet sacerdoti, etiam metu, peccatum